

9<sup>ο</sup> Δ. Σ. Πειραιά

Σχολικό Έτος 2017-2018

Πολιτιστικό Πρόγραμμα: Αναπλάθοντας την Πολιτιστική μας Παράδοση

Υπεύθυνες Εκπαιδευτικοί: Αγγελική Βάλβη, ΠΕ 08 - Διονυσία Τροντή, ΠΕ 16.01

Λογοτεχνικό Κολάζ

Στ'1

## *Αν Είναι Αλήθεια πως Αυτό Είναι Παραμύθι*

Am

Η δυστυχία σε κάνει πάντα να αναβάλλεις

Dm Am E Am

Έφυγε η ζωή. Οι φίλοι είχαν χαθεί

Dm G C

Ο ουρανός αμίλητος και δυστυχισμένος

Dm G E Am

το ίδιο αδιάφορος για νικητές και νικημένους.

Am

Και σμίγουν και χωρίζουν άνθρωποι στον κόσμο όλον

E Am

και τίποτα δεν παίρνουνε ο ένας απ' τον άλλον.

Dm G C

Γιατί οι άνθρωποι ζουν από τη στιγμή

Dm G E Am

που βρίσκουν μια θέση στον άλλων τη ζωή

Καμπαναριά και στέγες με τη συννεφιά

Κι όλα μαζί μια λύπη και μίαν ομορφιά

Που πια δεν έχει σημασία

Μες στην οδύνη και την απληστία

Am

Αν είναι αλήθεια πως αυτό είναι παραμύθι

E Am

τόσος πόνος στη ζωή ποτέ να μη σου τύχει.

Dm G C

Το φεγγάρι βγήκε απ' το πέλαγο σαν Αφροδίτη

Dm G E Am

Και άραξα μονάχος μ' αυτό το παραμύθι.

Am

Άκου κι εμάς που τον κόσμο εγυρίσαμε

E Am

Νησιά και πολιτείες που γνωρίσαμε.

Dm G C

Ακούτε τα χαμπέρια μου

Dm G C

Μέσα στα μεσημέρια μου!

Dm G C

Ήτανε μια δαγκωματιά στα χείλη

Dm G E Am

πάω να σου γνωρίσω τη δική μου φίλη

*Χαρά χαρά*

*Δε μας νοιάζει.*

*Περήφανοι εκτελούμε*

*Την εντολή του απείρου.*

Am

Έχεις πλάσει μια χώρα ανύπαρκτη με νόμους

Dm G C

έξω απ' τη γη κι απ' τους ανθρώπους.

Dm G E Am

Dm G C

Άφησέ με να 'ρθω μαζί σου

Dm G E Am

Ένα δάχτυλο αγνά γράφει

Am

Στην ανθρωπιά που ονειρεύτηκαν

E Am

Να είχαν στην καρδιά τους

*Αγγίζαμε*

*Το μέγα άσκοπο.*

*Ο Θεός*

*Πραγματοποιεί τον εαυτό του*

Am

Να μιλώ για σένα και για μένα

Dm G C

Πώς χαϊδεύεις, πώς φιλάς

Dm G C

E, εσείς στεριές και θάλασσες

Dm G E Am

Τα' αμπέλια κι οι χρυσές ελιές.

*Ένα άστρο έπεσε*

*Είδες;*

*Ένα σπυργίτι λαλεί στον ουρανό.*

*Σώπα.*

**Θα τινάξω απ' τους ώμους μου  
τη χρυσή τέφρα των λουλουδιών  
και άστρων και η φύση και τα  
σπυργίτια  
το πάλευκο χιόνι απ' τα φτερά τους.**

**Θα τινάξω απ' τους ώμους μου  
τη χρυσή τέφρα των λουλουδιών σου  
που τη νύχτα ξαπλώναμε μαζί  
κάτω απ' το φως των αστεριών σου.**

Λογοτεχνικό Κολάζ

Στ' 2

## *Ειρήνη ή Πόλεμος*

*Μέσα στο χρόνο και στο τραγούδι  
σωπαίνουμε κι ακούμε το Θεό να μιλά.  
Χαρά, χαρά, σιωπή, χαρά  
κι όλα είναι μια θεϊκά.*

Εσείς στεριές και θάλασσες  
Τ' αμπέλια κι οι χρυσές ελιές  
Που λάμπουν απ' το φως του φεγγαριού  
Έτσι μιλώ για σένα και θα σε αγαπώ για  
πάντα

Το φεγγάρι βγήκε απ' το πέλαγος σαν  
Αφροδίτη  
Κλείνω τα μάτια μου γυρεύοντας το  
μυστικό  
Κάτω απ' τον πάγο της θάλασσας το  
χαμόγελο  
Καλεί τους ανθρώπους να το δουν

Τούτο το σπίτι στοίχειωσε, με διώχνει  
Η Αγγελική λέει στην Αυγή  
Άφησέ με να 'ρθω μαζί σου  
Στη δική σου την αυλή

Κράτησα τη ζωή μου ταξιδεύοντας  
Ανάμεσα στα κίτρινα δέντρα και το  
πλάγιασμα της βροχής  
Μέσα στον φύλλον τη δροσιά, τη δροσιά  
του δάσους

Τ' αηδόνια δεν σ' αφήνουν να κοιμηθείς  
στις Πλάτρες.

Μας φοβούνται και μας σκοτώνουν  
Και από πίσω μας καρφώνουν  
Ύστερα είδαμ' πως δεν ήτανε πρόσωπα  
Γιατί οι άνθρωποι ζουν τη στιγμή.

*Ο έρωτας μοιάζει σαν ένα παραμυθένιο  
τραγούδι*